

ปัจจัยชี้วัดความสำเร็จในการขับเคลื่อนสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด นครราชสีมา

Success Factors for Driving the Children and Youth Council of Nakhon Ratchasima Province

ปิยะนันท์ ทรงสุนทรวัฒน์^{1*} และ ศธาวุธ พลโคตร¹

Received: October 30, 2025 Revised: November 11, 2025 Accepted:
December 25, 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับการขับเคลื่อนกิจกรรม 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขับเคลื่อนกิจกรรม 3) วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการขับเคลื่อนกิจกรรม โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม ประกอบด้วย นักวิชาการ ผู้บริหารสถานศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ รวมจำนวน 155 คน โดยใช้เครื่องมือแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ แบบกึ่งโครงสร้าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างโดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t – test แบบ Independent sample) และสถิติเอฟ (F-test)

ผลการศึกษา พบว่า

1. ระดับการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา โดยภาพอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.25$, SD = 0.93) โดยด้านการดำเนินกิจกรรม ($\bar{x} = 4.35$, SD = 0.90) มากที่สุดเนื่องจากคณะกรรมการได้มีโอกาสร่วมดำเนินกิจกรรมในฐานะผู้ปฏิบัติงานในโครงการ และ ด้านการติดตามและประเมินผล ($\bar{x} = 4.11$, SD = 0.98) น้อยที่สุด เนื่องจากคณะกรรมการไม่มีส่วนร่วมในการออกแบบและติดตามประเมินผล

¹ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

Corresponding email: piyanan.s@nrru.ac.th

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$, $SD = 0.94$) โดยด้านยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ ($\bar{x} = 4.30$, $SD = 0.91$) มากที่สุด เนื่องจากเป้าหมายเป็นหลักสำคัญในการดำเนินกิจกรรม และด้านโครงสร้าง ($\bar{x} = 3.86$, $SD = 0.96$) น้อยที่สุดเนื่องจากเป็นโครงสร้างตามกฎหมาย

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการขับเคลื่อนกิจกรรม พบว่า การขับเคลื่อนกิจกรรมสภาเด็กและเยาวชนต้องร่วมกันทั้งสภาเด็กและเยาวชน ภาครัฐและภาคประชาสังคมในการบูรณาการวางยุทธศาสตร์ในการพัฒนาในทุกระดับและขับเคลื่อนกิจกรรมอย่างต่อเนื่องในแต่ละพื้นที่ ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน จากการสังเกตพบว่า มีความคิดเห็นไปในทางเดียวกันที่การให้ความสำคัญกับด้านยุทธศาสตร์มากที่สุด มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : ปัจจัย, ตัวชี้วัดความสำเร็จ, สภาเด็กและเยาวชน

Abstract

This research aimed to study 1) The level of activity driving, 2) Factors affecting the activity driving, and 3. To analyze the factors affecting the success of the activity drive. The researcher conducted a qualitative study. Quantitative data were collected from 3 sample groups, consisting of academicians, school administrators, teachers, and staff, totaling 155 people, by using the questionnaire tool. and a semi-structured interview. The statistics used in the data analysis were frequency, percentage, mean, and standard deviation. Differences were tested using an independent sample t-test and an F-test.

The study results showed that 1. Level of activity drive of the Council of Children and Youth of Nakhon Ratchasima Province The picture was at a high level ($\bar{x} = 4.25$, $SD = 0.93$) about the activities ($\bar{x} = 4.35$, $SD = 0.90$) the most because the committee had the opportunity to participate in the activities as a project worker and Monitoring and

Evaluation ($\bar{x}$ = 4.11, SD = 0.98) Minimal as the Board did not participate in the design and evaluation. 2. Factors affecting the activities of the Council of Children and Youth of Nakhon Ratchasima Province found that the overall level was at a high level ($\bar{x}$ = 4.09, SD = 0.94), with strategy/strategy ($\bar{x}$ = 4.30, SD = 0.91) being the most. Because the goal is the key to the activity. Moreover, the structural aspect ($\bar{x}$ = 3.86, SD = 0.96) is the least because it is a legal structure. 3. Factors affecting the success of driving activities found that the respondents had the same opinion from the observation that there is a similar opinion that strategy is the most important. There was no statistically significant difference at the 0.05 level.

Keywords: Factors, Driving, Children, and Youth Council

บทนำ

ตาม พ.ร.บ.ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 อำนาจหน้าที่ของสภาเด็กและเยาวชนตำบลและสภาเด็กและเยาวชนเทศบาล มีการกำหนดให้ท้องถิ่นส่งเสริมและสนับสนุนตามความเหมาะสม ส่วนสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ มีหน้าที่ (1) ส่งเสริม สนับสนุน และเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านวิชาการและกิจกรรมเกี่ยวกับการศึกษา กีฬา และวัฒนธรรมในท้องถิ่นของเด็กและเยาวชน (2) จัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถ และจริยธรรม และสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด และสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร มีอำนาจหน้าที่ (1) ประสานงานระหว่างสภาเด็กและเยาวชนอำนาจ และแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในด้านต่างๆ ของเด็กและเยาวชนในเขตจังหวัดหรือเขตกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี (2) เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้และเผยแพร่ด้านวิชาการ การศึกษา กีฬา และวัฒนธรรม (3) ส่งเสริมและสนับสนุนให้สภาเด็กและเยาวชนอำเภอ และสถานศึกษาในเขตจังหวัดหรือเขตกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี ได้มีการจัดกิจกรรมต่างๆ อันเป็นประโยชน์เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน

จากการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า มีการประเมินผลการดำเนินงานสภาเด็กและเยาวชน โดย สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 5 จังหวัดนครราชสีมา มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนระดับตำบล ระดับอำเภอ และระดับจังหวัด และเพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะต่อการนำไปพัฒนาการดำเนินงานสภาเด็กและเยาวชน ในประเด็นการดำเนินงานตามมาตรฐานสภาเด็กและเยาวชนของคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน ประกอบด้วยที่มาและการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชน ด้านการจัดการองค์กร และบริหารจัดการด้านคุณภาพในการดำเนินงาน ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการติดตามประเมินผล ซึ่งจากผลการศึกษาเป็นการสำรวจเชิงปริมาณ และผลการศึกษาเป็นภาพรวมของการดำเนินการของสภาเด็กและเยาวชน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของสภาเด็กและเยาวชนที่จะส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2560

ผู้วิจัยมีความสนใจจะศึกษากรอบแนวคิด McKinsey 7-S Framework ซึ่งเป็นแนวคิดหนึ่งที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติว่า เป็นเกณฑ์ที่สามารถประเมินจุดแข็งและโอกาสในการปรับปรุงของกระบวนการทำงานและผลการปฏิบัติงานขององค์กรต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพสำหรับเครื่องมือ McKinsey 7-S Framework นี้ได้รับการ เผยแพร่เป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1980 โดย Thomas J. Peters and Robert H. Waterman Jr. ซึ่งทำการค้นคว้าวิจัยและทดลองลักษณะแห่งความเป็นเลิศในเชิงบริหาร 8 ประการของบริษัทอเมริกันชั้นนำของโลกที่ประสบความสำเร็จว่าในการดำเนินงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์นั้น จะมีตัวแปรใดบ้างผลการค้นคว้าวิจัยพบว่า ความสำเร็จในการดำเนินงานขององค์กรต่าง ๆ หรือการบริหารงานที่สัมฤทธิ์ผลขึ้นอยู่กับตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันทั้งหมดอย่างน้อย 7 ตัว ได้แก่ โครงสร้าง กลยุทธ์ ระบบทักษะ บุคลากร รูปแบบการบริหาร และค่านิยมร่วม และการบริหารที่ได้นั้นควรใช้วิธีการ และเครื่องมืออะไรที่ทำให้องค์กรมีความคล่องตัวและตื่นตัวอยู่เสมอ หรือควรปฏิบัติต่อพนักงานอย่างไร จึงจะทำให้พนักงานมีความมั่นใจ และพร้อมใจกันในการเพิ่มประสิทธิภาพและผลผลิตให้กับองค์กร หรือควรจัดโครงสร้างแบบใดจึงจะทำให้องค์กร สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ในปัจจุบันได้ทันทั่วทั้ง หรือควรเลือกใช้กลยุทธ์การขยายธุรกิจแบบใดจึงจะประสบความสำเร็จ (พิทยา บวรวัฒนา, 2558)

ฉะนั้น McKinsey 7-S Framework จึงเป็นเครื่องมือการบริหารรูปแบบใหม่ที่มีความเหมาะสมในการประเมินสถานภาพองค์กร ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 7 ตัว จะสามารถชี้ให้เห็นถึงตัวแปรหรือปัจจัยต่างๆ ที่จะเข้ามาสนับสนุน หรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2560 ของสภาเด็กและเยาวชน

จากข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยได้เห็นถึงความสำคัญของสภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัด ระดับอำเภอ และระดับตำบล ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ที่มีสภาเด็กและเยาวชนมากถึง 336 แห่ง ที่จะมียุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนกิจกรรมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2560 ดังนั้นเพื่อที่จะทำให้ทราบถึงความสำเร็จในการดำเนินการ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษา ปัจจัยชี้วัดความสำเร็จในการขับเคลื่อนสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา เพื่อให้ทราบถึงบทบาท ระดับการขับเคลื่อนกิจกรรม ปัจจัยตัวแปรต่างๆ ที่จะส่งผลต่อความสำเร็จในการขับเคลื่อนกิจกรรม อันที่จะส่งผลให้ทราบถึงปัจจัยที่เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จที่จะเป็นมาตรฐานในการบริหารกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนในการพัฒนาท้องถิ่นและประเทศในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา
3. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

การนำนโยบายไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับสมรรถนะขององค์กรในการปฏิบัติภารกิจที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยจะมองที่ความสามารถขององค์กรในการรวบรวมคนและทรัพยากรขององค์กรให้มีเอกภาพ

และกระตุ้นบุคลากรด้วยการกำหนดสิ่งจูงใจแก่ผู้ปฏิบัติงานเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานมีขวัญ กำลังใจที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ ๖ สมบัติ อารังธัญวงศ์, 2557 : 398) โดยปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จ ประกอบด้วย แหล่งที่มาของนโยบาย ความชัดเจนของนโยบาย การสนับสนุนนโยบาย ความซับซ้อนในการบริหารงาน สิ่งจูงใจสำหรับผู้ปฏิบัติงาน การจัดสรรทรัพยากร (สมบัติ อารังธัญวงศ์, 2557) ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นในกระบวนการของการนำนโยบายไป ปฏิบัติ คือ ปัญหาด้านสมรรถนะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ปัญหาด้านการ ควบคุม ปัญหาด้านความร่วมมือและการต่อต้านการเปลี่ยนแปลง ปัญหาด้านอำนาจ และความสัมพันธ์กับองค์การอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมถึงปัญหาด้านความสนับสนุนและ ความผูกพันขององค์การหรือบุคคลสำคัญ (วรเดช จันทรศร, 2556)

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาองค์การ

องค์การ คือ หน่วยสังคมหรือหน่วยงานซึ่งมีกลุ่มบุคคลกลุ่มหนึ่งร่วมกันดำเนิน กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง (Max Weber, 1966) ซึ่ง การพัฒนาองค์การ คือ การตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง และเป็นยุทธศาสตร์ ของ การศึกษาที่สลับซับซ้อนที่มุ่งใช้เปลี่ยนแปลงความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยม ตลอดจน โครงสร้างขององค์การ เพื่อช่วยให้องค์การสามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับวิทยาการ สมัยใหม่ การตลาด และสิ่งท้าทายใหม่ๆ อีกทั้งยังรวมถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ภายใน องค์การที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว (Bennis Warren, 1969) ทั้งการพัฒนาองค์กร ยังเป็น กระบวนการวิเคราะห์และแก้ไขปัญห่องค์การโดยมุ่งที่จะให้องค์การมีความ เปลี่ยนแปลงตามที่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า โดยใช้ความรู้จากผู้เชี่ยวชาญ จากภายนอก หรือภายในหน่วยงานเอง สำหรับขั้นตอนของการพัฒนาองค์การนั้นรวมถึงขั้นค้นหา สาเหตุของปัญหา การวางแผนดำเนินงาน ซึ่งหมายถึงขั้นเตรียมและจัดทำกลยุทธ์เพื่อ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง และพฤติกรรมกาปฏิบัติกาให้เป็นไปตามกลยุทธ์ที่วางไว้ และการประเมินผล (ติณ ปรัชญพฤกษ์, 2552) ซึ่งหากต้องมีการพัฒนาองค์กรสู่ความ เป็นเลิศ เป็นองค์กรที่มีคุณภาพ องค์กรต้องมีการดำเนินการประกอบด้วย มีแผน รองรับสภาวะต่าง ๆ อย่างชัดเจน มีการวิเคราะห์สถานการณ์ที่มีผลกระทบต่อการ ทำงานจากรอบด้านทุกมุมมอง ที่สามารถปฏิบัติภารกิจให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตามเวลาและคุณภาพ มีผลงานที่ดีเยี่ยม เป็นที่ยอมรับ โดยทั่วไป (ยุพาภรณ์ จงเจริญ, 2555)

แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน

การประเมินผลการปฏิบัติงาน คือ กระบวนการประเมินค่าของบุคคล ผู้ปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ทั้งผลงานและคุณลักษณะอื่น ๆ ที่มีคุณค่าต่อการปฏิบัติงาน ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้อย่างแน่นอน ภายใต้การสังเกต จดบันทึกและประเมิน โดยหัวหน้างาน โดยอยู่บนพื้นฐานของความเป็นระบบและมีมาตรฐานแบบเดียวกัน มีเกณฑ์การประเมินที่มีประสิทธิภาพในทางปฏิบัติและให้ความเป็นธรรมโดยทั่วกัน (McGregor, 1960) โดยการประเมินผลการปฏิบัติงานมีความสำคัญต่อบุคลากร สามารถนำผลลัพธ์ที่ได้จากการประเมินผลการปฏิบัติงานมาใช้ในการปรับปรุงผลการดำเนินงานของตนให้เป็นไปตามมาตรฐานที่องค์กรกำหนดไว้ มีความสำคัญต่อหัวหน้างานหรือผู้บังคับบัญชา ในนำผลลัพธ์ที่ได้จากการประเมินผลการปฏิบัติงานมาใช้ในการประกอบการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารค่าตอบแทน การตัดสินใจในการให้ผลตอบแทน การเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งของพนักงาน รวมถึงมีผลต่อองค์การ การเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์การ (ณัฐพันธ์ เชจรันท์, 2545) ซึ่งกระบวนการในการประเมินผลการปฏิบัติงานมี 3 ขั้นตอน คือการวิเคราะห์งานมาตรฐานการปฏิบัติงาน และการประเมินผลการปฏิบัติงาน (Cascio, 1995) เพื่อให้ทราบถึงผลลัพธ์ในการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์การ ดังนั้น ควรที่จะต้องนำการประเมินผลการปฏิบัติงานที่เป็นมีมาตรฐาน มาช่วยในการวิเคราะห์และประเมินการปฏิบัติงานของพนักงาน เพื่อพัฒนาบุคลากรให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และเมื่อบุคลากรมีผลการปฏิบัติงานที่ตรงตามวัตถุประสงค์ขององค์การก็จะส่งผลถึงองค์การในด้านการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ

แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินวัดประสิทธิผลขององค์การ

การประเมินวัดประสิทธิผลขององค์การมีแนวคิดที่เกี่ยวข้อง คือ แนวคิดการบรรลุเป้าหมาย ที่ตั้งอยู่บนสมมติฐานของความมีเหตุผลผลขององค์การในการค้นหา และกำหนดเป้าหมายที่ต้องอยู่ในรูปตัวเลขที่สามารถวัดได้และเป็นเป้าหมายสูงสุดในองค์การ (Optimal goals) และได้รับการยอมรับและตกลงกันแล้วจากทุกฝ่ายในองค์การ และเป้าหมายนั้นต้องชัดเจนไม่ครอบคลุมหลายเรื่องจนไม่สามารถประสานเข้ากันได้ (Perrow, 1961) และแนวคิดระบบ ที่เน้นความสามารถขององค์การในการรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับสภาพแวดล้อมทั้งภายใน (คน เงิน วัสดุ และอื่นๆ) และภายนอกขององค์การเพื่อให้้องค์การอยู่รอด โดยมีการประเมิน 3 ส่วนประกอบด้วย 1)

เปรียบเทียบอัตราส่วนระหว่างผลผลิต (Output) กับกระบวนการทำงาน (Transformation) หรือเรียกว่า O/T 2) เปรียบเทียบอัตราส่วนระหว่างการแปรสภาพทรัพยากรนำเข้า (T) และทรัพยากรที่ใช้ในการผลิตหรือประกอบการ (INPUT) กระทำนั้นๆ (T/I) และ 3) เปรียบเทียบอัตราส่วนระหว่างการแปรสภาพทรัพยากรกับผลิตผล (T/O) (Evans & Lindsay, 1996)

แนวคิดของแมคคินซี

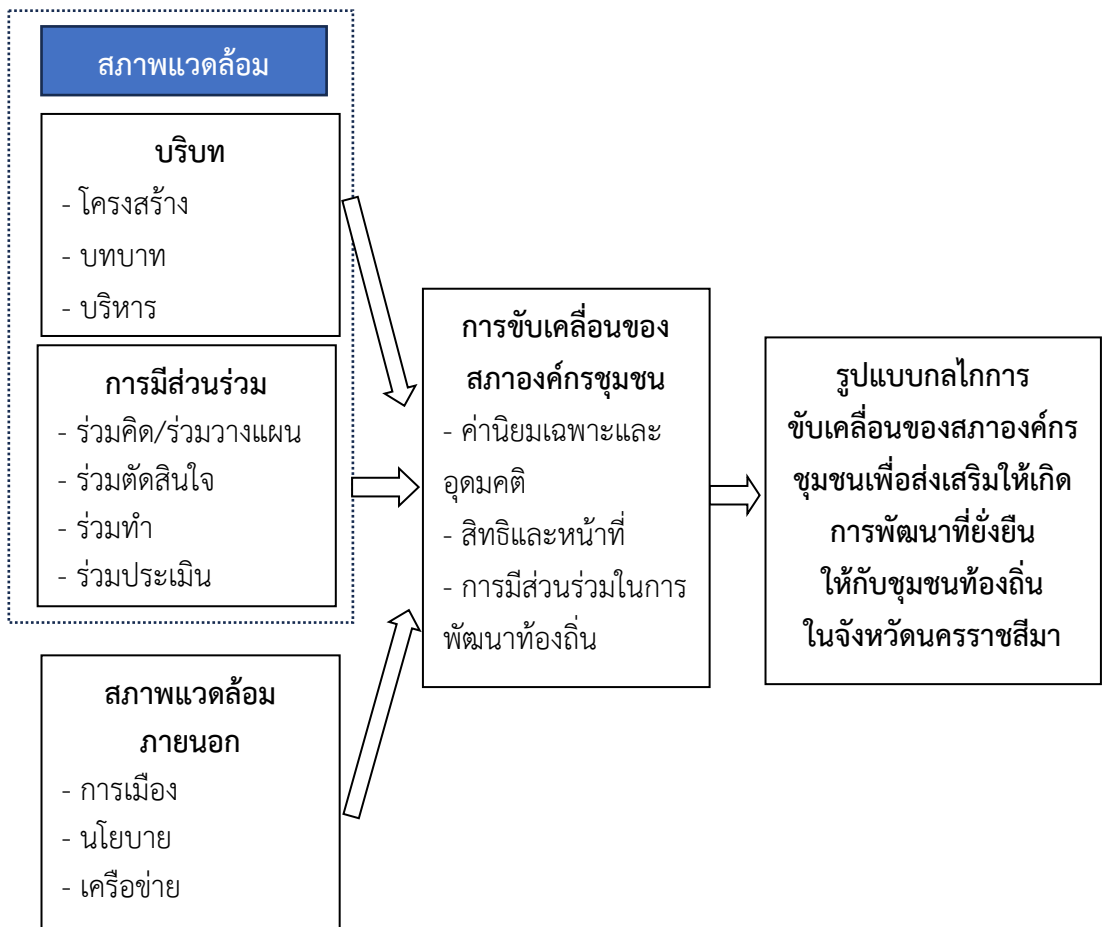
แนวคิดโครงสร้างพื้นฐาน 7-S (McKinsey 7-S Framework) ได้รับการเผยแพร่ครั้งแรกในปี ค.ศ.1980 โดย Thomas J. Peters และ Robert H. Water, Jr. ในหนังสือที่มีชื่อว่า “In Search of Excellence” ประกอบด้วย Strategy (กลยุทธ์) Structure (โครงสร้าง) Staff (บุคลากร) Style (สไตล์) System (ระบบ) Skill (ทักษะ) Shared Value (ค่านิยมร่วม) ที่ตัวแปรแต่ละตัวมีความสำคัญต่อการบริหารองค์การ เริ่มตั้งแต่การกำหนดกลยุทธ์องค์การเกี่ยวข้องกับการพิจารณาโครงสร้างองค์การ เป้าหมายขององค์การ ระบบการดำเนินงานทักษะที่ใช้ในการทำงาน บุคลากร รูปแบบพฤติกรรมของพนักงาน และเป้าหมายที่ต้องการ (เรวัตร์ ชาตรีวิศิษฐ์, 2554)

แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วม เป็นกระบวนการซึ่งประชาชนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้มีโอกาสแสดงทัศนะแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็น เพื่อแสวงหาทางเลือก และการตัดสินใจต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับโครงการที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจึงควรเข้าร่วมในกระบวนการนี้ ตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งการติดตามและประเมินผล เพื่อให้เกิดความเข้าใจและการรับรู้ เรียนรู้ การปรับเปลี่ยนโครงการร่วมกัน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่าย (อรทัย ก๊กผล, 2548) มีรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชน 4 แบบ ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล (Cohen and Uphoff, 1981: 45) โดยประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในลักษณะการมีส่วนร่วมในการรับรู้ การมีส่วนร่วมในการวางแผน การมีส่วนร่วมในการลงทุนและปฏิบัติร่วมพัฒนา การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล และการมีส่วนร่วมในการหาแนวทางแก้ไขปรับปรุงปัญหาเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์เมื่อประสบปัญหาแนวเดียวกันในโอกาสต่อไป (จรัส อติวิทยากรณ์, 2553) โดยการมีส่วนร่วมในการบริหารจำเป็นต้องคำนึงถึงแนวคิดการบริการ 4 M ที่ต้องพิจารณาในการบริหาร

ประกอบด้วย บุคลากร (Man) งบประมาณ (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Material) และการจัดการ (Management) (ดอกจันทร์ คำมีรัตน์, บุญทัน ดอกไธสง และ อิมรอน มะลูลีม, 2552)

จากการทบทวนวรรณกรรม ผู้วิจัยสามารถสร้ากรอบแนวคิดในงานวิจัย เรื่อง “ปัจจัยชี้วัดความสำเร็จในการขับเคลื่อนสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด นครราชสีมา” ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด
ที่มา : ผู้วิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยชี้วัดความสำเร็จในการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา เป็นการศึกษาการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) เชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการออกแบบสัมภาษณ์ เก็บข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายโดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจงผู้ที่ให้ข้อมูลที่สำคัญ (Key Information) และเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เชิงคุณภาพ เป็นการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวนประกอบด้วย

- 1) ตัวแทนจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมสภาเด็กและเยาวชน จำนวน 2 คน
- 2) ประธานสภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอ จาก 32 อำเภอ จำนวน 32 คน

เชิงปริมาณ เป็นการเลือกแบบสุ่มตัวอย่าง คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนในจังหวัดนครราชสีมา 32 อำเภอ จำนวน 672 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางการสุ่มตัวอย่างของเครซี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ได้นำเสนอตารางการสุ่มตัวอย่างสำเร็จรูปที่มีประชากรขนาดเล็ก โดยมีระดับความเชื่อมั่น 95 %(.95) หรือมีความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้น 5%(.05) ได้กลุ่มตัวอย่างในการแจกแบบสอบถามจำนวน 155 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เชิงคุณภาพ เครื่องมือในการสนทนากลุ่ม ใช้แบบสัมภาษณ์ (Interview Form) ที่ได้จากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นการดำเนินงานของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัด รวมถึงการแลกเปลี่ยนความเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานสภาเด็กและเยาวชนของสำนักงานพัฒนาสังคม

และความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครราชสีมา ต่อการดำเนินงานของสภาเด็กและ
เยาวชน

เชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ที่ได้สร้างขึ้นจากจากกรอบแนวคิดของแมคคินซี (McKinsey's 7S Framework)

มีการดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญด้านคุณภาพชีวิตของมนุษย์ร่วมให้ความเห็นตรวจสอบแก้ไข และปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น เพื่อให้แบบสอบถามสามารถสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน และได้ข้อมูลที่ตรงประเด็นตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือ

1) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด และจากการสัมภาษณ์เชิงลึก จากผู้ให้ ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) คือ เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับกิจกรรมสภาเด็กและเยาวชน และคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัด มาจัดกลุ่ม และหาความถี่ของความคิดเห็นเพื่อนำมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำบางส่วนมาใช้ประกอบในการอภิปรายผล

2) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่และ หาค่าร้อยละ

2.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ใช้ค่าทางสถิติ คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) กำหนดการแปลความหมายด้วย การอิงเกณฑ์ ซึ่งแบ่งระดับออกเป็น 5 ระดับ โดยใช้วิธีการคำนวณความกว้างของชั้น ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 5.00 – 4.20 หมายความว่า มากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.19 – 3.40 หมายความว่า มาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.39 – 2.60 หมายความว่า ปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.59 – 1.80 หมายความว่า น้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.79 – 1.00 หมายความว่า น้อยที่สุด

2.3 การวิเคราะห์ปัจจัยชี้วัดความสำเร็จในการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา โดยใช้ค่าสถิติ (t-test แบบ Independent samples) และ ค่าเอฟ (F-test แบบ Anova: Single Factor)

ในการนำเสนอ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการพรรณนาวิเคราะห์ (Analytical Description) ประกอบด้วยการบรรยาย การอธิบายปรากฏการณ์ ความสัมพันธ์ ความเชื่อมโยง การจัดกลุ่มข้อมูล การทำข้อสรุป และการตีความตามข้อเท็จจริงที่ค้นพบ และนำเสนอข้อมูลตามกรอบแนวคิดและทฤษฎี เพื่อให้เข้าใจกิจกรรม บทบาท รูปแบบการบริหาร และแนวทางในการขับเคลื่อนกิจกรรมของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนปัจจัยชี้วัดความสำเร็จในการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา

ผลการวิจัย

ระดับการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา

สรุปภาพรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์

ด้านการร่วมวางแผน คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนจะมีการนัดหมายประชุมปีละ 1 - 2 ครั้ง เพื่อพิจารณาร่วมกันในการวางแผนการจัดกิจกรรม ซึ่งกิจกรรมที่จะจัดส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมตามแผนของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่ หรือตามที่พี่เลี้ยงที่ปรึกษาในแต่ละพื้นที่จะให้คำแนะนำ คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนไม่มีส่วนร่วมในการเสนอโครงการเท่าที่ควร ขาดโอกาสในการร่วมวางแผนตั้งแต่ต้น ทำให้มองเป้าหมายในการดำเนินการไม่ชัดเจน

ด้านการดำเนินกิจกรรม คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนเป็นเพียงผู้เข้าร่วมกิจกรรม กิจกรรมจะเป็นลักษณะการอบรมให้ความรู้ ไม่ค่อยมีโอกาสดำเนินการในการพัฒนาสังคมอย่างแท้จริง

ด้านการรับประโยชน์จากกิจกรรม คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการมีโอกาสได้รับผลประโยชน์ในแง่ขององค์ความรู้ และการพัฒนาบุคลิกภาพส่วนบุคคล ซึ่งมีบางส่วนยังมองไม่เห็นประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรม

ด้านการติดตามและประเมินผล คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนไม่มีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลอย่างเป็นทางการ เป็นเพียงตอบแบบสอบถามในรายโครงการที่เข้าร่วมเท่านั้น

สรุปภาพรวมข้อมูลเชิงปริมาณ

ข้อมูลทั่วไป จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากประชากรที่จำนวน 155 คน พบว่า ข้อมูลที่เก็บรวบรวมส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 54.84 เพศชาย จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 45.16 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 15 – 20 ปี จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 66.45 ช่วงอายุ 21 – 25 ปี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 33.55 โดยกำลังศึกษาอยู่ในระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 53.55 ระดับปริญญาตรี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 46.45 และมีระยะเวลาที่ทำงานเกี่ยวกับสภาเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ไม่น้อยกว่า 3 ปี จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 55.48 และมากกว่า 3 ปีขึ้นไป จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 44.52

ระดับการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.25$, $SD = 0.93$) โดยมีค่าระดับการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนเป็นรายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการดำเนินกิจกรรม ($\bar{x} = 4.35$, $SD = 0.90$) รองลงมา คือ ด้านการร่วมวางแผน มี ($\bar{x} = 4.33$, $SD = 0.89$) ด้านการรับประโยชน์จากกิจกรรม ($\bar{x} = 4.20$, $SD = 0.97$) และน้อยที่สุด คือ ด้านการติดตามและประเมินผล ($\bar{x} = 4.11$, $SD = 0.98$) ตามลำดับ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา

สรุปภาพรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ

ข้อมูลจากการสนทนากลุ่มจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 กลุ่ม ประกอบด้วย 1) ตัวแทนจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม

สภาเด็กและเยาวชน จำนวน 2 คน 2) ตัวแทนประธานสภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอ จำนวน 32 คน สรุปผลได้ดังนี้

ด้านโครงสร้าง (structure) สภาเด็กและเยาวชนมีโครงสร้างในกระบวนการจัดตั้งและดำเนินงาน เริ่มต้นขึ้นจากในระดับตำบลที่มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละพื้นที่คอยเป็นพี่เลี้ยงในการกำกับดูแลการปฏิบัติงานและการเสนอของบประมาณ ทำให้การขับเคลื่อนนโยบายและการกิจต่างๆ ขององค์กร สามารถดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่องและมีพลัง ทั้งยังมีสภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอที่อยู่ในความดูแลของสำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นในการเป็นพี่เลี้ยงให้คำปรึกษาและแนะนำ ยังผลให้การขับเคลื่อนกิจกรรมได้รับการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการต่างๆ ในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ยังมีประเด็นปัญหาในส่วนของที่มาของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนที่มาจากต่างสถานศึกษา เวลาว่างในการประชุมและการทำกิจกรรมไม่ตรงกัน มีการย้ายสถานศึกษาทำให้ตำแหน่งคณะกรรมการว่างลง รวมถึงเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบมีการเปลี่ยนแปลงโยกย้าย ประเด็นเหล่านี้ส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามโครงสร้างของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน

ด้านระบบการบริหาร (system) บทบาทในการปฏิบัติหน้าที่ตามระบบการบริหารยังไม่ครอบคลุมถึงการพัฒนาในทุกมิติ มีการวางแผนทางการปฏิบัติประชุมคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอ ปีละ 1 – 2 ครั้ง มีการวางแผนในการเสนอโครงการเพื่อของบประมาณ โครงการดำเนินการส่วนใหญ่เป็นโครงการเกี่ยวกับการอบรม ยังไม่สอดคล้องกับบทบาทอำนาจหน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัติ โดยในการบริหารงานในสภาเด็กและเยาวชนในการประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ จะมีระบบการติดต่อสื่อสารแบบเป็นทางการ และแบบไม่เป็นทางการ (กลุ่ม LINE/โทรศัพท์/อีเมล และความสัมพันธ์ส่วนบุคคล ฯลฯ) ช่วยสนับสนุนให้การขับเคลื่อนการจัดกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว

รูปแบบ/ลักษณะการปฏิบัติ (style) รูปแบบและกระบวนการของสภาเด็กและเยาวชนในปัจจุบันเป็นการดำเนินกิจกรรมตามแผนปฏิบัติราชการของหน่วยงานที่สภาเด็กและเยาวชนนั้นๆ สังกัดอยู่ โดยในการปฏิบัติวิธีการทำงานและรูปแบบก็จะไปตามระบบราชการของแต่ละหน่วยงานพี่เลี้ยงที่ให้คำปรึกษาและแนะนำในการปฏิบัติงาน ทำให้แต่ละพื้นที่มีความหลากหลายในรูปแบบการปฏิบัติงาน แต่ที่เหมือนกันคือในประเด็นการเสนอโครงการ การเสนอของบประมาณที่ต้องผ่าน

หน่วยงานต้นสังกัด และการดำเนินกิจกรรมส่วนใหญ่เป็นการอบรมให้คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน ทำให้คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนมีคุณลักษณะเป็นผู้คิดวิเคราะห์ และผู้ปฏิบัติงาน

ทักษะ/ความชำนาญ (skill) สภาเด็กในระดับอำเภอ มีส่วนสนับสนุนการบูรณาการการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนในจังหวัด ทักษะ ความรู้ความสามารถของประธานสภาเด็กและเยาวชนทั้งในระดับจังหวัด ระดับอำเภอ และระดับตำบล มีส่วนสำคัญต่อการสนับสนุนการบูรณาการการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนในจังหวัด หน่วยงานต้นสังกัดระดับกรมและระดับภาค มีส่วนสำคัญต่อการให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนในจังหวัด การสนับสนุนประสาน ส่งเสริม การจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนในจังหวัดของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครราชสีมา มีส่วนสำคัญต่อการบูรณาการการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนในจังหวัด

บุคลากร (staff) คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน มีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนการบูรณาการการจัดกิจกรรมคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนในจังหวัด ได้รับการฝึกอบรมพัฒนาในศาสตร์ที่เกี่ยวข้องต่อบทบาทหน้าที่ในการจัดกิจกรรมเด็กและเยาวชนในจังหวัด ทำให้คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนเกิดความรู้ความสามารถ และทักษะในการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ อาทิเช่น มีภาวะผู้นำ กล้าคิดการแสดงออก มีทักษะคิดวิเคราะห์ และพร้อมปฏิบัติงานร่วมกัน แต่ยังมีเด็กและเยาวชนบางส่วนยังไม่พร้อมเข้าร่วมกิจกรรม เนื่องจากยังไม่เห็นถึงประโยชน์ในการเข้าร่วมกิจกรรมกับสภาเด็กและเยาวชน

ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ (strategy) การพัฒนาเด็กและเยาวชนได้อย่างมีประสิทธิภาพหากกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัด สามารถบริหารงานด้านเด็กและเยาวชนแบบเบ็ดเสร็จในระดับจังหวัด จะส่งผลให้การขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนของจังหวัดมีประสิทธิภาพ

ค่านิยมร่วม (shared values) ความผูกพันต่อสภาเด็กและเยาวชนถือว่าเป็นจุดร่วมกันของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนที่จะทำให้คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนสามารถปฏิบัติงานร่วมกัน เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และทำงานเป็นทีมเพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ แต่ในกระบวนการดำเนินงานของเด็กและเยาวชน

มักจะอยู่ในรูปแบบที่เป็นนามธรรม อาจส่งผลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกิจกรรมมองเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่คลาดเคลื่อนกันออกไป

สรุปภาพรวมข้อมูลเชิงปริมาณ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา จากการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มประชากรตัวอย่างจำนวน 155 คน พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$, $SD = 0.94$) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับมากที่สุดดังนี้ ด้านยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ ($\bar{X} = 4.30$, $SD = 0.91$) ด้านค่านิยมร่วม ($\bar{X} = 4.20$, $SD = 0.97$) ด้านบุคลากร ($\bar{X} = 4.15$, $SD = 0.93$) ด้านระบบการบริหาร ($\bar{X} = 4.14$, $SD = 0.93$) ด้านทักษะ/ความชำนาญ ($\bar{X} = 4.07$, $SD = 0.94$) ด้านรูปแบบ/ลักษณะการปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.92$, $SD = 0.95$) และด้านโครงสร้าง ($\bar{X} = 3.86$, $SD = 0.96$) ตามลำดับ

วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา จากการสนทนากลุ่มจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 กลุ่ม ประกอบด้วย 1) ตัวแทนจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมสภาเด็กและเยาวชน จำนวน 2 คน 2) ตัวแทนประธานสภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอ จำนวน 32 คน สรุปผลได้ดังนี้

ปัจจัยภายใน

ด้านคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ คือ การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม ซึ่งการที่คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนจะสามารถดำเนินการในกิจกรรมให้สำเร็จได้ จำเป็นต้องมีการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน ให้เข้าใจเป้าหมาย และพร้อมขับเคลื่อนงานไปในทิศทางเดียวกัน พร้อมการมีสำนึกตื่นรู้การเป็นพลเมืองประชาธิปไตย อันจะนำไปสู่การมีความพร้อมในการแสวงหาประเด็นในการขับเคลื่อนกิจกรรม การดำเนินการเสนอโครงการในการดำเนินกิจกรรมที่เกิดจากความต้องการของเยาวชนในแต่ละพื้นที่อย่างแท้จริง การแบ่งหน้าที่ในการทำกิจกรรม จึงจะทำให้การดำเนินกิจกรรมสำเร็จผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านการบริหารงานของสภาเด็กและเยาวชน ยุทธศาสตร์ เป็นปัจจัยสำคัญอันดับแรกที่สภาเด็กและเยาวชนจะต้องมีการวางแผนงาน การวางยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนกิจกรรมในแต่ละไตรมาสในรอบปี อันจะนำไปสู่การประชุม การวางแผน การกำหนดรูปแบบกิจกรรมในการขับเคลื่อนงานได้อย่างมีความเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ

ตารางที่ 1 สรุปผลเปรียบเทียบ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา จำแนกข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำแนกประเภท	การให้ความสำคัญมากที่สุด	การให้ความสำคัญน้อยที่สุด
สถานภาพ	เพศชาย	ด้านยุทธศาสตร์	ด้านโครงสร้าง
	เพศหญิง	ด้านยุทธศาสตร์	ด้านรูปแบบ
ช่วงอายุ	15 – 20 ปี	ด้านยุทธศาสตร์	ด้านโครงสร้าง
	21 – 25 ปี	ด้านยุทธศาสตร์	ด้านรูปแบบ
ระดับการศึกษา	มัธยมศึกษาตอน	ด้านยุทธศาสตร์	ด้านโครงสร้าง
	ปลาย	ด้านยุทธศาสตร์	ด้านรูปแบบ
	ปริญญาตรี		
ระยะเวลาที่ทำงานเกี่ยวกับ	น้อยกว่า 3 ปี	ด้านยุทธศาสตร์	ด้านโครงสร้าง
สภาเด็กและเยาวชน	มากกว่า 3 ปีขึ้นไป	ด้านยุทธศาสตร์	ด้านรูปแบบ

ที่มา : ผู้วิจัย

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน จากการสังเกตพบว่า มีความคิดเห็นไปในทางเดียวกันที่การให้ความสำคัญกับด้านยุทธศาสตร์มากที่สุด มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาการให้ความสำคัญน้อยที่สุดที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการขับเคลื่อนกิจกรรม เพศชาย มีความคิดเห็นด้านโครงสร้าง เพศหญิง มีความคิดเห็นด้านรูปแบบ ซึ่งมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยภายนอก

ด้านกระแสนโยบาย ความชัดเจนของนโยบายในการส่งเสริมการขับเคลื่อนของสภาเด็กและเยาวชน ความจริงจังของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการดูแล ควบคุม กำกับ การดำเนินกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชน ตลอดจนนโยบายอื่น ๆ ของภาครัฐ ที่จะสนับสนุนให้สภาเด็กและเยาวชนมีพื้นที่ในการดำเนินกิจกรรม ทั้งงบประมาณที่มีความเหมาะสมต่อการขับเคลื่อนกิจกรรมในแต่ละพื้นที่

การเชื่อมโยงเครือข่าย หน่วยงานภาครัฐ สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดที่เป็นผู้ดูแล รับผิดชอบต้องสร้างระบบกลไกในการให้ความรู้กับเยาวชน ให้เข้าใจบทบาทหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติสภาเด็กและเยาวชน พร้อมสร้างองค์ความรู้กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ในการดำเนินกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชน ตลอดจนการกำกับติดตามให้หน่วยใน องค์ปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่มีการขับเคลื่อนสภาเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง ทั้งนักวิชาการ สร้างกระบวนการหรือสร้างเครื่องมือที่นำไปสู่การพัฒนาทักษะให้กับ คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนในการพัฒนาพื้นที่ ในประเด็นเกี่ยวกับขั้นตอนและ ระเบียบของหน่วยงานราชการ ทั้งในส่วนการเขียนโครงการ การเบิกจ่ายงบประมาณ และการประเมินผลติดตาม รวมถึงการเขียนรายงานสรุปผลการดำเนินกิจกรรมในแต่ละ โครงการที่ดำเนินการ รวมถึงหน่วยงานภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ที่มีการ ขับเคลื่อนกิจกรรมที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชน เข้ามาร่วมบูรณาการในการจัดทำ แผนพัฒนาเยาวชนร่วมกับสภาเด็กและเยาวชนในแต่ละพื้นที่ในทุกกระดับตั้งแต่ระดับ ตำบล ระดับอำเภอ และระดับจังหวัด เพื่อให้เกิดการสร้างความรู้มีข้อเสนอแนะ งบประมาณ และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่องในทุกมิติทั้งการพัฒนาด้านองค์ความรู้ กีฬา ศิลปะและวัฒนธรรม

อภิปรายผลการวิจัย

ระดับการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา

ระดับการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา ด้าน การร่วมวางแผน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, $SD = 0.89$) ทั้งนี้อาจ เป็นเพราะคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการจัด กิจกรรม โดยให้เข้าไปมีส่วนในการแสวงหาประเด็นที่จะดำเนินการจัดโครงการและ เสนอต่อสำนักงานพัฒนาท้องถิ่นแต่ละอำเภอ ซึ่งจะสอดคล้องกับแนวคิดของ โคเฮน และอัฟฮอฟฟ์ (Cohen & Uphoff, 1977) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ ริเริ่มตัดสินใจ ดำเนินการตัดสินใจ

และตัดสินใจลงมือปฏิบัติการและขัดแย้งกับงานวิจัยของ ญัฐภาส การรินทร์ (2553) ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชนเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ อยู่ในระดับปานกลาง

ระดับการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา ด้านร่วมดำเนินกิจกรรม พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$, $SD = 0.90$) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในการบริหารกิจกรรมและประสานขอความร่วมมือระหว่างชุมชนกับหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ โคเฮน และอัฟฮอฟฟ์ (Cohen & Uphoff, 1977) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ (Implementation) ประกอบไปด้วยการสนับสนุนทางด้านทรัพยากร การเข้าร่วมในการบริหารและการประสานขอความร่วมมือและสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีดา เจษฎาวรางกุล (2550) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชนในเขตเทศบาลเมืองคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี พบว่าการมีส่วนร่วมในด้านการลงทุนและปฏิบัติงาน อยู่ในระดับสูง

ระดับการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา ด้านการรับประโยชน์จากกิจกรรม พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, $SD = 0.97$) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนเป็นผู้เข้าร่วมโครงการและได้รับความรู้จากการเข้าอบรมโดยตรงของกิจกรรมต่างๆ ที่ได้ดำเนินการจัดขึ้นมา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของโคเฮน และอัฟฮอฟฟ์ (Cohen & Uphoff, 1977) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ (Benefits) ไม่ว่าจะเป็นผลประโยชน์ทางด้านวัตถุ ผลประโยชน์ทางสังคมหรือผลประโยชน์ส่วนบุคคลและสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนวัฒน์ คำภีลานนท์ (2550) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของกรรมการชุมชนในการพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลเมืองคูคต จังหวัดปทุมธานี พบว่า ด้านการรับผลประโยชน์ อยู่ในระดับมาก

ระดับการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา ด้านการประเมินผล พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, $SD = 0.98$) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอาจเป็นผู้เข้าร่วมตอบแบบสอบถามหลังเสร็จสิ้นโครงการ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ โคเฮน และอัฟฮอฟฟ์ (Cohen & Uphoff, 1977) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation) เกี่ยวกับการควบคุมและการตรวจสอบการดำเนินกิจกรรมทั้งหมด และเป็นการแสดงถึงการปรับตัวในการมีส่วนร่วมต่อไป และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณรงค์ วารีชล (2550) ที่ทำการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของกรรมการชุมชนในการพัฒนาเทศบาลสู่ “เมืองน่าอยู่”

กรณีศึกษา: เทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี พบว่า การมีส่วนร่วม
 ในด้านการประเมินผลอยู่ในระดับมาก

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชน
 จังหวัดนครราชสีมา

จากการศึกษาพบว่า โดยนำแนวความคิด 7S's McKinsey มากำหนดเป็น
 ปัจจัยของการบริหารงาน จากการศึกษาในภาพรวมพบว่าปัจจัยต่างๆ มีระดับ
 ความสำคัญอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการ
 ขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา ทุกปัจจัยตามที่กล่าว
 มานั้นมีความสำคัญมากในทุกปัจจัย หากขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งการขับเคลื่อนกิจกรรมของ
 สภาเด็กและเยาวชนอาจไม่ประสบผลสำเร็จ โดยเมื่อพิจารณารายด้านจะมีผล
 การศึกษาดังนี้

1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและ
 เยาวชนจังหวัดนครราชสีมา มากที่สุด เป็นลำดับที่ 1 คือ ด้านยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ ($\bar{X}$
 $= 4.30$, $SD = 0.91$) มีความสัมพันธ์กับการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชน
 จังหวัดนครราชสีมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากการดำเนิน
 กิจกรรมจำเป็นต้องมีการกำหนดเป้าหมาย แผนงาน มียุทธศาสตร์ และมีกลยุทธ์ในการ
 ขับเคลื่อนกิจกรรม สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ทิพย์วรรณ จุมแพง , กุหลาบ รัตนสัง
 ธรรม และวัลลภ ใจดี (2555) พบว่า บุคลากรรับรู้ความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพ
 การบริหารจัดการภาครัฐ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในเรื่องกลยุทธ์องค์กร
 มีผลทางบวกสามารถพยากรณ์ความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพการบริหารงานการ
 จัดการของภาครัฐโดยรวม

2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและ
 เยาวชนจังหวัดนครราชสีมา มากที่สุด เป็นลำดับที่ 2 คือ ด้านการมีค่านิยมร่วม
 (Shared Values) ($\bar{X} = 4.20$, $SD = 0.97$) มีความสัมพันธ์กับการขับเคลื่อนกิจกรรม
 ของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
 เนื่องจากความมุ่งมั่นตั้งใจของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนมีความมุ่งมั่นในการ
 ทำงานเป็นทีม มีจิตอาสา มีความผูกพันกับองค์กร สอดคล้องกับงานของ กรรณิการ์
 สิทธิชัย และสันติชัย ภูมิภักดี (2561) พบว่า การสร้างองค์กรแบบยั่งยืน การทำงาน
 เป็นทีม เกิดจากการมีค่านิยมร่วมกันความร่วมมือร่วม บุคลากรมีความมุ่งมั่นร่วมกันที่
 จะช่วยให้องค์กรมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกับงานของ ยุพาภรณ์ จง
 เจริญ (2555) ที่กล่าวว่า การมีค่านิยมร่วมกันขององค์กรจะปลูกฝังให้พนักงานมี
 จิตสำนึกค่านิยม พนักงานจะมีวิถีชีวิตในการทำงานไปในทิศทางที่จะทำให้องค์กรบรรลุ
 วิสัยทัศน์และประสบความสำเร็จได้

3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมามากที่สุด เป็นลำดับที่ 3 คือ ด้านบุคลากร ($\bar{X} = 4.15$, $SD = 0.93$) มีความสัมพันธ์กับการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนจะได้รับการอบรม พัฒนา ฝึกอบรม กล่อมเกล่า และกระตุ้น สอดคล้องกับงานของ เยาวภา ปฐมศิริกุล (2563) พบว่า ปัจจัยด้านการจัดการทรัพยากรบุคคล เป็นปัจจัยที่สำคัญมากที่สุด เพื่อให้บุคลากรเกิดความพึงพอใจจงรักภักดีต่อองค์กรส่งผลให้การบริการลูกค้าพึงพอใจด้วย และสอดคล้องกับงานของ วีรวรรณ วงศ์ปิ่นเพ็ชร และกุลกนก มณีวงศ์ (2554) ที่พบว่า บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของครูอาจารย์ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่ง

4) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมามากที่สุด เป็นลำดับที่ 4 คือ ด้านระบบการบริหาร ($\bar{X} = 4.14$, $SD = 0.93$) มีความสัมพันธ์กับการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากการดำเนินกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนมีวิธีการทำงาน/ปฏิบัติงานทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ทั้งระบบการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ (กลุ่ม LINE/โทรศัพท์/อีเมล) และความสัมพันธ์ส่วนบุคคล เพื่อช่วยสนับสนุนในการขับเคลื่อนกิจกรรม สอดคล้องกับงานของ วีรวรรณ วงศ์ปิ่นเพ็ชร และกุลกนก มณีวงศ์ (2554) พบว่า ระบบงานในทุกๆ ด้านต้องมีประสิทธิภาพ จึงจะทำให้เกิดประสิทธิผล

5) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมามากที่สุด เป็นลำดับที่ 5 คือ ด้านทักษะ/ความชำนาญ ($\bar{X} = 4.07$, $SD = 0.94$) มีความสัมพันธ์กับการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากการสนับสนุนให้คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนมีส่วนร่วม ต้องใช้ความรู้ทักษะและความชำนาญของทุกฝ่าย เป็นตัวขับเคลื่อนให้เกิดการบรรลุเป้าหมาย สอดคล้องกับงานของ พงศ์ศิริภาพ ทองศิริวิสุรเกตุ (2555) พบว่า ทักษะของพนักงานผู้บริหารต้องให้ความสำคัญอันดับแรก

6) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมามากที่สุด เป็นลำดับที่ 6 คือ ด้านรูปแบบ/ลักษณะการปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.92$, $SD = 0.95$) มีความสัมพันธ์กับการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากลักษณะพฤติกรรม/วิธีปฏิบัติตัวของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนที่สามารถ

เชื่อมโยงกับด้านการมีค่านิยมร่วมกัน ที่คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนต้องมีสมรรถนะที่จำเป็นในการปฏิบัติงานอันเป็นค่านิยมที่ต้องถือปฏิบัติ สอดคล้องกับ ทิมมิกา ทิมเนตร (2558) พบว่า ลักษณะงานที่จะประสบผลสำเร็จผู้บริหารต้องมีการมุ่งใจพนักงานในการปฏิบัติงาน

7) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา มากที่สุด เป็นลำดับสุดท้าย คือ ด้านโครงสร้าง ($\bar{x} = 3.86$, $SD = 0.96$) มีความสัมพันธ์กับการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากโครงสร้างของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนเป็นไปตามกฎหมายที่กำหนดไว้ มีการกำหนดบทบาทอำนาจหน้าที่ สอดคล้องกับ จิรประภา อัครบวร, รัตนศักดิ์ เจริญทรัพย์ (2552) พบว่า โครงสร้างองค์กรที่ชี้ให้เห็นว่าการจัดโครงสร้างขององค์กรที่เหมาะสมจะมีส่วนช่วยให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน ลดความซ้ำซ้อนหรือ ขัดแย้งในหน้าที่ช่วยให้บุคลากรได้ทราบของเขตงานความรับผิดชอบ และสอดคล้องกับงานของ ฐาปณีย์ ปกแก้ว (2556) พบว่า กลโครงสร้างมีความสัมพันธ์กับกระบวนการบริหารงานขององค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กระบวนการบริหารงานต้องใช้กลยุทธ์การจัดการโดยตัวแบบ 7s McKinsey ในด้านโครงสร้าง เพื่อให้การปฏิบัติงานเกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล มีสายบังคับบัญชาที่ชัดเจน

จากการศึกษา ปัจจัยชี้วัดความสำเร็จในการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชน โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ เพื่อหาระดับการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา และเพื่อเปรียบเทียบ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา พบ ปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลต่อความสำเร็จในการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชน คือ กระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมให้กับตัวบุคคล ส่งเสริมการพัฒนาการสร้างองค์กรสู่ความสำเร็จ ยังผลให้การขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนประสบผลสำเร็จต่อไปในอนาคต

องค์ความรู้ใหม่

จากการศึกษา ปัจจัยชี้วัดความสำเร็จในการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชน โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ เพื่อหาระดับการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา และ

เพื่อเปรียบเทียบ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา พบ ปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลต่อความสำเร็จในการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชน คือ กระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมให้กับตัวบุคคล สู่การพัฒนาการสร้างองค์กรสู่ความสำเร็จ ยังผลให้การขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนประสบผลสำเร็จต่อไปในอนาคต

ภาพที่ 2 ปัจจัยชี้วัดความสำเร็จในการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชน

ที่มา : ผู้วิจัย

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

โครงสร้างของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนที่กำหนดไว้ ควรมีการดำเนินกิจกรรมในแต่ละฝ่ายตามโครงสร้างให้เกิดเป็นรูปธรรม เพื่อให้คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนเข้าใจถึงบทบาทและหน้าที่ของแต่ละฝ่ายงาน

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ระดับนโยบาย

สำนักงานพัฒนาชุมชนของแต่ละอำเภอที่มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบการดำเนินกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชน ควรเปิดโอกาสให้คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนกิจกรรมทุกขั้นตอนตั้งแต่พระบวรการร่วมวางแผน ดำเนินการดำเนินกิจกรรม ร่วมการรับประโยชน์จากกิจกรรม และร่วมการประเมินผล

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย ในการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชน

เอกสารอ้างอิง

กรรณิการ์ สิทธิชัย และสันติ ภูริภักดี. (2561). การจัดการองค์กรตามแนวคิด 7s ของ McKinsey ที่เอื้อต่อการเป็นองค์กรนวัตกรรม กรณีศึกษาองค์กรที่ได้รางวัลองค์กรนวัตกรรมยอดเยี่ยม. Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ, 11(3), 1419-1435

จิรสิน เ้าเส็ง. (2557). สมการโครงสร้างเชิงเส้นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น. ปรัชญาดุษฎิบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.

ฐาปณีย์ ปกแก้ว. (2556). กลยุทธ์การจัดการโดยตัวแบบ 7 S McKinsey ที่มีผลต่อกระบวนการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง. สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยเนชั่น, จังหวัดลำปาง.

ณรงค์ วาริชล. (2550). การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการพัฒนาเทศบาลสู่“เมืองน่าอยู่:กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา

จังหวัดชลบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.

ณัฐภาส การรินทร์. (2553). **การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชน เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์.** การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ทิพย์วรรณ จุ่มแพง กุหลาบ รัตนสังธรรม และวัลลภ ใจดี . (2555). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐตามการรับรู้ของบุคลากรในหน่วยงานระดับเขต กระทรวงสาธารณสุข.** วารสารสาธารณสุขมหาวิทยาลัยบูรพา, 7(2), 38-52.

ธนวัฒน์ คำกลานนท์. (2550). **การมีส่วนร่วมของกรรมการชุมชนในการพัฒนาท้องถิ่น เทศบาลเมืองคูคต จังหวัดปทุมธานี.** วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

ปรีดา เจษฎาวรางกุล. (2550). **การมีส่วนร่วมของกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชนในเขตเทศบาลเมืองคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี.** การศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

พงศ์ศิริภพ ทองศิริวิสุรเกตุ. (2555). **สมรรถนะของนักวิชาชีพบัญชี : มุมมองของผู้บริหารสายงานบัญชีในเขตนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย.** วิทยานิพนธ์ปรัชญานิพนธ์. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560. เล่ม 134 ตอนที่ 63 ก ราชกิจจานุเบกษา 13 มิถุนายน 2560.

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 134 ตอนที่ 63 ก. 13 มิถุนายน 2560.

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติพ.ศ. 2550. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 125 ตอนที่ 9 ก วันที่ 14 มกราคม 2551

พิทยา บวรวัฒนา. (2558). **ทฤษฎีองค์การสาธารณะ**. (พิมพ์ครั้งที่ 17). กรุงเทพฯ : ศักดิ์โสภารพิมพ์.

ยุพาภรณ์ จงเจริญ. (2555). **การบริหารเพื่อความเป็นเลิศขององค์กรตามแนวคิดของแมคคินซี กรณศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2. สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ**.

เยาวภา ปฐมศิริกุล. (2563). **แบบจำลองปัจจัยความสำเร็จการจัดการธุรกิจบริการสุขภาพของโรงพยาบาลเอกชนในประเทศไทย**. สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2564 , จาก
<http://www.jba.tbs.tu.ac.th/files/Jba130/Article/JBA130Yaowapa.pdf>

วีรวรรณ วงศ์ปิ่นเพชร และกุลกนก มณีวงศ์. (2554). **ปัจจัยเชิงสาเหตุของความพร้อมในการเข้าสู่ความเป็นพลเมืองอาเซียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่**. คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ.

Cohen, J. M. & Uphoff, N. T. (1977). **Rural Development Participation: Concepts and Measures for Project Design, Implementation and Evaluation**. New York: The Rural Development Committee Center for International Studies, Cornell University.

Erwin, William. (1976). **Participation Management: Concept Theory and Implementation**. Atlanta: Georgia State University.